

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kereskedelmi mérlegünk.

Pécs, 1898. augusztus 22.

Most jelent meg az osztrák-magyar birodalom külkereskedelmi mérlege a folyó év első feléről s ebből a lehető legszomorubb tapasztalatokat merithetjük, mert ez a félelmi mérleg 65 million fölüli passzívával zárul a monarchia rovására. Ha figyelembe vesszük, hogy a mult év első felében külkereskedelmünk 19 million fölüli aktivát mutatott, lehetetlen be nem látnunk, hogy e két félev között mutatkozó 84 1/2 milliónyi hiányt a tavalyi aratás kedvezőtlen eredménye okozta, a miből ismét az következik, hogy a birodalom külkereskedelmi mérlegének aktiv vagy passzív volta tisztán Magyarország mezőgazdaságának eredményétől függ, mert Ausztria mezőgazdasági terményeinek kivitele egyenlő a semmivel, ipara pedig tisztán Magyarországra támaszkodik, hová ipari készítményei minden vám nélkül jönnek be s mégsem képesek a vámmal terhelt külföldi cikkek behozatalát annyira lepassztani, hogy a kivitel a behozatallal lépést tartson.

Ebből először is az a nagy tanulság merithető, hogy az olyan ipar, a melynek egy fogyasztási terület gyarmatként van az idegen verseny elől biztosítva, nem is igyekszik versenyképessé lenni, hanem selejtes áruit iparkodik a gyarmati fogyasztó közönség nyakába varrni; olyan, mint az üvegházi növény, a szemet talán gyönyörködteti, de a szabad természetben, a gyakorlati életben nem fejlődéskepes. Innen van aztán, hogy aki ipari cikkekben mégis kitűnőt akar, a vámentesen kapható osztrák selejtes áru helyett mégis a külföldről kénytelen beszerezni szükségletét s pénzünk a külföldre vándorol, szaporitjuk ugyan a vámbevételeket, de nem a magunk hanem a közös kassza javára.

Az osztrákok mindig azon panaszkodnak, mikor a kvótamegállapításról van szó, hogy Magyarország a jogokban paritást igényel, de a közös költségekhez nem akar Ausztriával egyenlő arányban járulni. Nos vegyük csak a kezükbe a krétát és számítsanak utána, hogy a közös vámbevételek, a melyek egészben a közös költségek fedezésére fordítottak, milyen arányban oszlanak meg a Magyarországra és Ausztriába behozott külföldi árucikkek után. Magyarország behozatala a külföldről annyira meghaladja az osztrákokét, hogy az a többlet, a melylyel mi járulunk a vámbevételekhez, bizonyára kiegyenlíti azt a többletet, a melylyel az osztrákok kvótája a direkt költség hozzájárulásnál meghaladja a miénket.

És ily körülmények között még az osztrákok mernek panaszkodni megrövidítésről s még a mi kormányunk meri állítani, hogy a közös vámterület Magyarország érdeke, mikor a legegyszerűbb kereskedelmi egyszeregy kétségtelenül azt bizonyítja, hogy a közös vámterületen belül tisztán az osztrákok élőködnek rajtunk s mindenképen mi vagyunk megrövidítve. Mondjanak bármit: hogy a közös vámterületet az uralkodó akarja, hogy ezt a monarchia nagyhatalmi állása megköveteli, de akkorát ne hazudjanak, hogy Magyarországnak áll érdekeben az Ausztriával való gazdasági közösség, mert erre az utolsó kereskedelmi iskola növendéke is a szemükbe nevet.

Másik tanulsága kereskedelmi mérlegünk ingadozásának az, hogy maga a mezőgazdaság nem képes többé egy országot a fejlődés útjára terelni. Egy olyan állam, melynek boldogulása tisztán a fellegek járásától függ s a mely teljesen ki van szolgáltatva a természet szeszélyeinek, nem fejlődhetik. Ime egy rossz termés kereskedelmi mérlegünket egyik évről a másikra 84 1/2 millióval tette kedvezőtlenebbé, mert ipari szükségleteink, a melyeket a külföldről vagyunk kénytelenek beszerezni, megmaradtak a régié, de értékesíthető mezőgazdasági terményeink a minimumra zsugorodtak össze.

Ha nincsen olyan számbavehető iparunk, a mely legalább a belfogyasztás szükségletét fedezhesse, mindig ki vagyunk téve annak a veszélynek, hogy tetemesen több pénzünk vándorol ki a külföldre, mint a mennyi onnét terményeinkért visszakerül. Hogy pedig ez végeredményében az ország teljes elszegényedésére vezet, azt nem szükséges bővebben bizonyítani; már pedig valamely ország elszegényedése annak függetlenségét is épügy aláassa, mint ezt az egyes embereknél tapasztalhatjuk.

A mely ország tehát anyagilag fejlődni akar, pedig ezt akarnia mindegyiknek kötelessége, annak azon kell lennie, hogy iparát fejlessze, mert csak így biztosíthatja gazdasági erőinek egyensúlyát, csak így függetlenítheti gazdasági életének összes tényezőit a külföld szeszélyei alól. Iparfejlesztés pedig Magyarországon az Ausztriával való gazdasági közösségben nem is képzelhető.

Az agráriusok ugyan rettenetesen félnek a különválástól s az ennek nyomán keletkezendő vámháborútól, mert az osztrák piac elvesztésétől tartanak, de hát ez nagyon rövidlátó észjárás. Először is teljeséggel nem bizonyos az Ausztriával való vámháboru a különválás esetére sem, mert

hát a mezőgazdasági terményekre szüksége lesz Ausztriának ezután is, nem drágíthatja meg tehát tulságos vámtételekkel a mi terményeinket, annál is kevésbé, mert akkor mi ezt sokkal érzékenyebben torolhatnók vissza az osztrák iparcikkekre vetendő prohibitív vámokkal.

De ha az átmenetben mutatkoznának is zavarok terményeink kivitelében, ezek csakhamar elsimulnának az ipar fellendülésével, a mely a belföldi fogyasztást is óriásilag megszorítaná s így gazdáink a kivitelre már sokkal kevésbé szorulnának, mint most. Ekkor állna csak helyre igazán az az egészséges összhang, a mely az ipar és mezőgazdaság érdekeit kölcsönösen kiegyenlítené, hisz egymásra utalvák.

Sokat hallottuk emlegetni azt az ellenvetést is, hogy gazdasági különválásunk a valuta rendezetlen volta miatt még most időelőtti lenne. Nos, azt kérdezzük mi, hogy mi a legfőbb oka valutánk rendezetlen voltának? Nem-e éppen kereskedelmi mérlegünk ingadozása, a külfölddel szemben való passzivitása. A meddig mi a külföldről többet hozunk be, mint a mennyit kiviszünk, addig az aranyfizetést meg nem kezdhetjük, mert minden aranyunk a külföldre vándorol a behozatali többletért. De ezt a behozatali többletet iparunk fejlesztése nélkül el nem tüntethetjük, az iparfejlesztést pedig önálló vámterület nélkül el nem érhetjük: világos tehát, hogy előbb kell az önálló vámterületet berendeznünk s csak ennek folytán bekövetkező gazdasági megizmosodásunk után gondolhatunk valutánk rendezésére.

Zászlószentelés Szigetvárott.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. aug. 22.

Zrinyi Miklós városában Szent István napján szép és lélekemelő ünnepség folyt le. E napon szentelték fel ugyanis a szigetvári önkéntes tűzoltó-egyesület zászlaját, melyet az egylet védnöknője turonyi Biedermann Ottóné szül. Tüköry Margit ajándékozott az egyletnek, tizenöt éves fennállása emlékére.

Folyó hó 19-én este Szigetvár már ünnepi díszet öltött, az ablakok ki voltak világítva, a házakon a zászlók jelezték az ünnepély kezdetét, melyhez hozzájárult még Zrinyinek ős várából hangzó mozsarak dörgése. Este 8 órakor Biedermann Ottóné zászlóanya tiszteletére lampion-menet és estélyi-zene volt. Vargha Sándor főparancsnok üdvözölte a zászlóanyát és legmelegebb köszönetét fejezte ki a testület nevében azon bő pártfogásért, melylyel őket elhalmozta; mire Biedermann Ottóné köszönetet mondott a figyelemért és kijelentette, hogy ily egyesületnek mindenkor örömmel és készséggel lesz pártfogója.

A zászlószentelési ünnepen jelen volt a pécsi önkéntes tűzoltó-testület is s a zászlót *Troll* Ferenc püspöki helynök szentelte fel. Megjelentek a Zsolnay-gyári tűzoltók s a Zsolnay-gyári tűzoltó zenekar is; valamint igen sokan a baranyai földbirtokosok közül s így a szép ünnepélyen Pécs tekintélyes szereppel dominált.

A pécsi önkéntes tűzoltó-egylet 10 parancsnoksági és 48 legénységi taggal volt az ünnepen képviselve. *Oberhammer* Antal rendőrkapitány, tűzoltó-főparancsnok vezetése alatt szombaton reggel a felkilenc órai vonat-fal utaztak el tűzoltóink az ünnepségre. Ugyane vonaton utazott *Troll* Ferenc püspöki helynök is, *Vörös* Nándor karkaplán kíséretében.

A pécsiek fogadtatására a pályaudvaron az összes már megjelent vendég tűzoltó-egyletek kivonultak, élükön a szigetvárival, melyet *Vargha* Sándor községi jegyző, tűzoltó-főparancsnok vezetett.

Ott voltak a társaságok között: a nagyatádi, komáromi, nagykanizsai, kaposvári, csurgói, sellyei, kacsótai és szentlőrinci tűzoltó-egyletek. A budapesti tűzoltóság két kiküldöttel volt képviselve. Mikor a pécsiek kiszálltak a vonatról, a nagyatádi és a Zsolnay-gyári tűzoltók zenekara rázendítette az indulót és a szigetváriak főparancsnokának üdvözlő szavai után bevonultak a városba tűzoltóink, kikkel együtt érkezett meg a Zsolnay-gyárnak 25 tűzoltója is.

A pályaháztól a Zrinyi-szobor elé vonultak a tűzoltók, hogy ott bevárják a zászlóanyát, a ki *Hegyessy* László főszolgabíró házában volt kíséretével. A zászlóanyá kíséretét tíz bájos nyoszolólány képezte; továbbá ott voltak *Biedermanné* környezetében gróf *Széchenyi* Jenő, gróf *Rhademann*, ki jelenleg a *Biedermann* család vendége és *Ivánkovits* István kastélyos-dombói földbirtokos, a pécsi tűzoltó-egylet tiszteletbeli főparancsnoka.

Mikor a zászlóanyá kíséretével megérkezett, ekkor megindult a diszmenet, óriási néptől kísérve, ki a vásártérre, a tűzoltó-laktanya elé, hol egy elkerített helyen sátor volt felállítva a tábori mise és a zászlóanyá számára.

A tábori misét *Troll* Ferenc püspöki helynök tartotta, kinek *Vörös* Nándor, karkaplán, *Hangai* ibafai plébános és a szigetvári vikárius asszisztáltak. A tábori mise után *Troll* Ferenc magas szellemű egyházi beszédet tartott és a zászlót felszentelte.

A király, a zászlóanyá és a jelen voltak életése közben fejezte be szónoklatát. Majd az izr. hitközség megbízásából dr. *Löwy* Ferenc nagyatádi főrabbi lépett a szószékre és tartalmas magvas beszédben fejtegette a zászló mint szimbolikus jelvény eredetét és hivatását, méltatta a nemes egyesület szép és közhasznú feladatát.

A zászló felszentelése után következett az ünnepély második része, a zászlószögek beverése a zászló nyelébe.

Az első szöveget *Hegyessy* László főszolgabíró illesztette az új zászló nyelébe a király nevében. Azután *Troll* Ferenc, püspöki helynök, az egyház nevében, majd ismét *Hegyessy* főszolgabíró József főherceg nevében vertek be szögeket. Ugyancsak a főszolgabíró a somogy megyei főispán és alispán nevében is vert be szögeket a zászló nyelébe. Majd az összes szigetvári hivatalok, társulatok és egyletek megbízottjai vertek be szögeket; azután a *Biedermann*-család és *Biedermann* Rezső. A szigetvári intelligencia tagjai és a környékbeli földbirtokosok szintén résztvettek a szögek beverésében, valamint a megjelent tűzoltó-egyletek nevében is egy-egy szöveget helyeztek el a zászló nyelében.

Oberhammer Antal rendőrkapitány a pécsi tűzoltóság nevében helyezte el egy szöveget a zászló nyelében. Valamint ugyanő vert be egy szöveget *Ország* Lajos földbirtokos képviselőjében is. A nagyatádi rabbi emelkedett szellemű beszéd kíséretében verte be a

szöveget a nagyatádi izraelita hitközség megbízásából.

A zászlószögek elhelyezése után következett a diszfelvonulás, a mikor is a tűzoltóság elvonult a zászlóanyá számára emelt emelvény előtt.

A diszmenet után az ünneplők a felszentelt zászló alatt a tűzoltó laktanya elé vonultak, a hol leleplezték a tűzoltó-egylet alapító tagjának és első parancsnokának, *Salamon* Gyula gyógyszerésznek híven sikerült arcképét. Itt az alkalmi beszédet dr. *Raksányi* Árpád, kórházi igazgató-orvos tartotta.

Az idő előrehaladottsága folytán a diszgyakorlatok elmaradtak. E helyett Isten szabad ege alatt asztalokhoz ült a közönség és kezdetét vette a bankett. Az asztalfőn a zászlóanyá, jobbján *Troll* Ferenc püspöki helynök ült.

A felköszöntők sorát *Hegyessy* főszolgabíró nyitotta meg, a királyra emelvény poharát. Igen szép tósztot mondott dr. *Szabó* István orvos József főhercegre. *Oberhammer* Antal rendőrkapitány a szigetvári tűzoltókra emelte poharát, nagy tetszést aratva beszédével. *Tóth* István ügyvéd *Biedermann* Ottót, a zászlóanyá férjét köszöntötte fel. *Troll* Ferenc püspöki helynök, *Hetyey* Sámuel megyéspüspökre, majd a tűzoltókra mondott tósztot. *Löwy* Ferenc dr., a nagyatádi rabbi pedig a tűzoltó-legénységről emlékezett meg, nagyhatású beszédben.

Ezzel a hivatalos tósztok véget értek s megindult a nem hivatalos, vidám felköszöntők árja. Kifogyhatatlan volt ezekben *Hangai* ibafai plébános, ki a többek között nagy derűséget keltett, mikor elmondta, hogy ő — mint szegény plébános — bejövén az ünnepre, elhozta még a keresztfiát, *Vörös* Nándort is s a püspöki helynököt akarta megpumpolni az ebédjegy árának erejéig. A püspöki helynök azonban az ebédjegyet nem váltotta meg neki; hanem — öt forinttal ajándékozta meg. A mi többet is ér, mint az ebédjegy.

Bankett után az idegen tűzoltók, kalauzolván a szigetváriak által, a várost tekintették meg, míg 5 órakor testületileg zenezóval vonultak fel a Zrinyi szobor elé, hol *Reményi* csurgói főparancsnok hazafias beszéd kíséretében helyezte egy koszorút bajtársai megbízásából a szoborra. Este 8 órakor a tűzoltási előképek igen sikerült bengál-fény mellett lettek bemutatva, melyet minden egyes szám után a közönség megéljenzett és megtapsolt, ugyancsak ennek ügyes rendezőjét, *Kopátsy* Nándor egyesületi titkárt.

Majd kezdetét vette az ünnepet bezáró táncmulatság. Tánc három helyen is volt: a tűzoltó-laktanya előtt, a nagyvendéglőben és a sörházban, a mely helyeken a Zsolnay-gyári tűzoltók és a nagyatádi tűzoltók és a nagyatádi tűzoltók zenekara, meg egy cigány zenekar szolgáltatta a talpalá valót. A táncmulatságok mind a három helyen — természetesen — kivilágos kivraddig tartottak.

A pécsi tűzoltók nagy része még a szombat esti vonattal hazajött *Oberhammer* Antal főparancsnok vezetése alatt; a kisebb rész, a melyik még ott maradt, vasárnap délelőtt érkezett haza *Rueprecht* Nándor helyettes parancsnok vezetése mellett.

Igy folyt le a szigetvári önkéntes tűzoltóság zászlószentelési ünnepélye, mely alkalommal a tűzoltó egylet tizenöt éves fennállását is méltóképpen megünnepezték.

A sikerült ünnepély sokáig emlékezetes lesz mindazok előtt, kik résztvettek rajta.

H i r e k.

Pécs, 1898. aug. 22.

Szent István napjáról.

Az ezer évvel ezelőtt uralkodott első magyar király balzsamtól megfeketedett jobb-ját kivették a tegnapielőtti napon a nehéz aranytól drága szekrényből és értékes selyem

vánkoson főpapok emelték vállaikra, hogy körül hordozzák azt a hősök véréből annyiszor áztatott Budavárban. Hatalmas főurak hajlot-tak meg az első királyunk élettelen keze előtt, a mely után a magyarok sok ezrei zárandokoltak.

Az a szent kéz mutatta meg egykoron őseinknek a boldogulás, a felvilágosodás útját, a sötét korszak közepette ez a kéz tűzte ki a szeretet jelvényét, a keresztest, a melylyel meg lett alapítva a keresztény civilizáció.

Az első magyar király messze látó elméjével megalapította az önálló, önkormányzó Magyarországot, a mely szilárdan ellenállott a német és török hatalom romboló befolyásának.

Az első magyar király vetette meg a minden magyar előtt kedves hazánknek az alapkövét, a melyet milliók romboló keze sem tudott megsemmisíteni. És tudja az Isten, mintha most is abban a holt kézben volna a magyarnak ereje.

A háladatosságában erős magyar nemzeti ünnepnek fogadta az első magyar király nevenapját, a mikor ünnepi ruhában kegyeletteljes érzellemmel gondol arra az első magyar királyra, a ki már ezer év előtt azért küzdött, hogy Magyarország ne legyen zsellérje a németnek.

És országszerte megkondultak a harangok hirdelve, hogy ünnepe van a magyar nemzetnek, az első koronás királynak: Szent Istvánnak ünnepe.

Pécsen is, valamint egész Baranyában, nagy fényvel ünnepelték meg az első király emléknapját. Zárva voltak a kereskedések, szünetelt a munka és ünnepi ruhában külsőleg, ünnepi hangulattal a lelkében ünnepelt minden ember.

A székesegyházban volt a főistentisztelet délelőtt kilenc órakor, melyen a vármegyei, városi és állami hivatalok tagjai, valamint a tisztikar is megjelentek.

Diszmagyarban ott láttuk *Fejérváry* Imre dr. báró főispánt, *Trixler* Károly alispánt, *Majorossy* Imre polgármestert, *Reeh* György tanácsost, *Dragonescu* Döme kir. pénzügyigazgatót, *Opris* Péter kir. távirtda és postaigazgatót stb.

Az idő is kedvezett a nagy ünnepnek. A sétatér tele volt diszes közönséggel, a székesegyház előtti téren pedig mézeskalácsástrak voltak felállítva.

Az ünnepies misét *Hetyey* Sámuel megyés püspök végezte fényes segédlettel, ezzel is emelve az ünnep magasztosságát.

S míg a délelőtt a templomi ájtatosságoké, addig a délután az ünnepi kirándulásoké volt. Két egyesület is összetoborzotta tagjait ünnepi kirándulásra. A kereskedelmi Ifjúsági Kaszinó a Jakabhegyre rendezett kirándulást; a pécs-baranyai Sportegylet pedig Villányba rándult. A közönség nagy része a Polgári Daloskör tettyei ünnepélyén vett részt, bár azért egyéb kiránduló helyekre is bőven jutottak vendégek.

Szóval szépen folyt le Szent István napja s a rákövetkező tegnapi vasárnap szép, derült idővel mult el felettünk. Így hát mi sem zavarta meg a kettős ünnep örömeit!

Napirend 1898. augusztus 23-án.

Naptár: kedd, aug. 23. — Róm. kath.: Fülöp. — Prot.: Farkas — Görög-kel.: (aug. 11.) Euplusz. — Zsidó: Ab 6. — Nap két 4 óra 51 perckor; nyugszik 6 óra 40 perckor. — Hold két délben; nyugszik 8 óra 46 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hosszabb időn át állandóan derült, meleg, száraz idő várható.

— (A püspök vendégei.) *Hetyey* Sámuel, megyés püspöknek tegnap magas vendégei érkeztek. Bécsből jött a püspök látogatására *Kállay* Béni, közös pénzügyminiszter neje, két leánya és fia kíséretében, a ki a közös hadseregben hadnagyi rangot visel. Meggyés püspökünket régi ismeretség köti a miniszter családjához, minek következménye volt

a mostani látogatás. A püspök magas vendégei megtekintették tegnap a székesegyházat s ma utaznak vissza Bécsbe.

— **(A pécsi polgári daloskör ünnepélye.)** Szombaton délután a pécsi polgári daloskör tartott nagyszabású ünnepélyt a Tettyén, melynek igen szép idő kedvezett s mivel a rendezőség kellő módon gondoskodott jó előre arról, hogy az ünnepély megtartásáról minél szélesebb körben tudomást szerezzen a közönség, látogatottság tekintetében is kitűnően sikerült a multság. Az előre készen tartott hatszáz darab belépti jegy alig másfél óra alatt elfogyott s hamarjában ceruzával írott belépti jegyeket készítettek, még pedig két ízben is, mert az először kiadott háromszáz darab ilyen jegy is rövid idő alatt elfogyott. És csakugyan kellemesen is telt az idő a Tettyén, hol a tiszta, friss levegőt táguló tüdővel lehelte be a közönség, a városi füledt, poros légkörből idejutva, a szabadon járó szellő nem engedte a hőséget tűrhetlenné válni, mint benn a városban és a két korcsmahelyiség s a gyepes tettyei fensik tolongó emberáradattal telt meg s különösen az esti szürkület közeledtekor igen sokan megjelentek a multságban a város legelölkelőbb köreiből, kellemesen töltve ott el egy-két órát. A korcsmahelyiségek zászlókkal és lampionokkal tarkán díszítve, szép látványt nyújtottak különösen este, a lampionok felgyújtása után, melyeknek színes lángjai alatt vígan járta a fiatalság a táncokat. Délután a daloskör tagjai néhány szépen sikerült énekszámot adtak elő, melyeket zajosan megtapsolt és meg is újrátatott a hallgatóság s az erkölcsi sikeren kívül anyagilag is olyan szép eredményt ért el a rendezőség a szombati ünnepély által, mely jelentékeny alapot biztosít jövőbeli működésére.

— **(A honvédelmi államtitkár Pécsen.)** A honvédelmi miniszterium államtitkára, Gromon Dezső — a ki a hadapródiskola építése óta többször megfordult Pécsen — tegnap ismét Pécsen járt és megsejmelte a most már teljesen készen álló hadapródiskola épületét. Az államtitkár elismerését fejezte ki az építés terv szerinti, szabatos kiviteléért s kilátásba helyezte, hogy a hadapródiskola megnyitására a kormány is képviselve lesz.

— **(A színügyi bizottság ülése.)** Tegnap délelőtt tartotta a színügyi nagybizottság gyéren látogatott ülését a városház közgyűlési termében, melyen az elnöklő polgármester előterjesztette Somogyi igazgatónak azt a kérelmét, hogy a bizottság a szintársulat boldogulását bérlet szerzése által biztosítsa, mert az igazgatónak a szintársulat fentartásával járó nagy költségek mellett nélkülözhetlen szüksége van egy bizonyos, még pedig nagyobb összegű jövedelmi forrásra, a mire biztosan számíthatson. — Engel József utalva azokra a nagy áldozatokra, a melyeket a város a színházra hoz és Somogyinak a színügyi bizottság minden tanácsát figyelmen kívül hagyó rideg magatartására, azt indítványozta, hogy a bizottság a bérletgyűjtésbe, mely eredménnyel különben sem kecsegtet, ne menjen bele. Szólvár már a múlt évben indítványozta, hogy az igazgató ne tartson minden nap előadást, mert ez a közönséget s a színészeket is egyaránt kimeríti, de tanácsa siket fülekre talált. — Littke József sem reméli, hogy a bizottság a legjobb akarattal is eredményes mozgalmat indíthasson a bérletgyűjtésre. A színházlátogatást csak az igazgató maga mozdíthatja elő, ha élvezetes előadásokat tart, mert a közönség pénzéért a megfelelő ellenértéket is akarja élvezni. A pécsi közönség megtölti a színházat, ha jó előadásokat hall, de Somogyi garasos politikát folytat s nem akar áldozni jobb erőkre. A bérletnek még az a rossz oldala is van, hogy a bérleti árak a napi árakhoz képest aránylag nagyon magasak s így aki színházba járni akar is, inkább napi jegyeket vesz, semhogy a csekély különbözet miatt bérlettel lekösse magát. — Egry Béla dr. védelmébe veszi az igazgatót s állítja, hogy előadást naponként tartani kell, már a színészek foglalkoztatása

végett is; áldozatot is hozott eleget Somogyi, hisz havi költsége meghaladja a 6000 frtot. Azt a közvetítő indítványt teszi, hogy érdemi határozat előtt szólítsa fel a bizottság Somogyit, terjesztene elő a bérleti árakban tehető legnagyobb engedményeket s ezekhez képest határozzon aztán a bizottság a bérletgyűjtés dolgában. A bizottság ezt az indítványt el is fogadta. — Bejelentette ezután a polgármester, hogy Somogyi igazgató a színügyi bizottságnak arra a határozatára, miszerint a társulatot egy elsőrendű drámai szende szerződésével egészítse ki, azt válaszolta, hogy ezt nem teheti, mert sokba kerül s a már szerződött Kovács Mariska ezt a szerepkört egészen jól betölti. (?) A bizottság, mely nem rendelkezik a kellő eszközökkel, hogy határozatainak érvényt is szerezhessen, ezt a választ nagyon vegyes érzelmekkel vette tudomásul s nem egy bizottsági tagtól hallottunk olyan megjegyzéseket, hogy kár az időt tölteni egy olyan testület tanácskozásaiban, a melynek csak tanácsadói joga van, de tanácsai következetesen figyelmen kívül hagyatnak. Ugy látszik a színügyi bizottság tagjainak túlnyomó többsége már régebben hasonló meggyőződésre jutott s az utóbbi időben már el sem jár az ülésekre. — Miután a bizottság még tudomásul vette Spanraft Ágoston ajánlását színházi díszletek festésére, mint ki jól végezte dolgát, elment haza ebédelni.

— **(Egy jeles földünk.)** A Ludovika-Akademiának most végzett növendékei közül, a király születése napján, a gyalogsághoz földünk, Kiss Béla nevezetett ki hadnagygyá. Az eskütelétele után Cseszenyák Benő akadémiai igazgató intézett beszédet a felavatottakhoz; a kiknek nevében Kiss Béla mondott köszönetet a tanári karnak buzgó fáradozásáért s humánus bánásmódjáért. Az intézeti igazgató által adott vacsora fejezte be az ünnepélyt a mely a legjobb hangulatban folyt le, de azért az elválás sokaknak könnyet csal szemébe, hisz kik 4 éven át együtt izzadtak, most az ország különböző részeibe küldettek el. Kiss Béla Verseczre fog menni. Kiss Béla fia Kiss József, pécsi ügyvédnek, s már az első évben növendéktársai között a »legelső« lett s maradt egész végig. Láttuk bizonyítványát, melynek 42. rovatában díszleg a jeles és igen jó; a tehetség, kedély és jellemtulajdonságok rovatában pedig a legdicséretesebb jelzőkkel van jellemezve.

— **(Muzeumi kiállítás.)** Jeleztük már, hogy a pécs-baranyai muzeum alapja javára Juhász László ügyvéd a sörház-utcai volt polgári iskola helyiségében régészeti kiállítást rendez s hogy a kiállítandó tárgyak közül egy ókori tárgy képet a Krausz-féle kereskedés kirakataiban közszemlére is tett a múlt hét végén. A kép — melynek címe »Öskeresztény élet a népvándorlási korból Cserkuton« — akadémiai művészek cenzuráján ment keresztül és a Cserkuton végzett legutóbbi ásatások eredménye alapján készült, Juhász László tervezete és a népvándorlás viszonyainak megfelelő adatok szerint. A kép hátterében a cserkuti dombok és a Jakabhegy egyik oldala látható. A kép közepén jobb felől látható — félig romban lévő római villa-épület — azon római villa-romok helyén épült, mik ott tényleg találtak. A villa oldalán befalazott és keresztel ellátott vörös homokkő, mely tal vakolat-nyomokkal tényleg találtatott — a villának keresztény templommá hasznosított voltát jelenti. A romok közül felasott nagyszámu sir és sarkó bizonyítja, hogy itt a villa-templom körül temető volt. Az átelles dombon, mintegy a cserkuti csárda háta mögött a népvándorláskori kunyhó falu terül el, mely a népvándorláskori visszavonulást a római kor ellenében élénken illusztrálja. A két harcos azon korbéli hű alak minden részletében. Az előtérben álló női alak hajfonata a lelet szerint készült, ugyszintén a fonat végén lógó ezüst-gyűrűk. A homlokán lévő ezüst pityképárta s a színezett borostyán-

gyöngy csattok mindmegannyi eredeti baranyai és cserkuti lelet másolata.

— **(A város házvetelei.)** Az Ágota-utca 3. szám alatti háznak és teleknek Weidinger Ferenc től 4000 forintért való megvételét, — úgy a Fingerhut-kocsmának és a kereszt-kocsmának megvételét a városi Tanács a f. hó 29-diki közgyűlés napirendjére tűzte ki.

— **(Gyufaoldatot ivott.)** Szombaton este a felsővámház-utca 30. számú házból jelentették a rendőrségnek, hogy ott öngyilkosság történt. Az öngyilkos Pál Józsefné szül. Stabler Katalin, huszonkilencéves napszámossnő, a ki gyufaoldatot ivott, így akarván megszabadulni az élettől. Tettét azonban észrevették s az orvosi segítség még elég jókor érkezett, hogy az öngyilkost megmentse a haláltól. Beszállították a városi kórházba, hol most ápolás alatt van. Hogy miért akart megválni az élettől, nem tudják; a legnagyobb valószínűség szerint családi perpatvar miatt keseredett el annyira, hogy mérget ivott.

— **(Betörés egy uszodába.)** Tegnap este két notórius csavargó, Jardek József és Jardek György, betört a Madarász-féle uszodába és onnan a kabinokból uszórúhát loptak el. A betörés bejelentetvén, a rendőrség megindította a nyomozást és csakhamar ki is puhatolta a tetteseket, kiket letartóztatott s most folytatja ellenük a vizsgálatot.

— **(Adomány a tűzoltóknak.)** Ivánkovits István, kastélyos-dombói földbirtokos, a pécsi önkéntes tűzoltó-egylet volt első parancsnoka, az egylet javára száz forintot adományozott. A nemeslelkűségre valló adományért ez uton mond köszönetet az egylet parancsnoksága.

— **(Halálos veszedelem a cséplőgépnél.)** Nagy szerencsétlenség történt f. hó 19-én délután 5 órakor Monyorosd községben. Ugyanis kazánfűtésre szükséges fát fűrészelt géppel Tóth Samu csepeli lakos, gépész, amikor is egy fűrészrendő fának darabja oly erővel vágódott fejéhez, hogy Pécsre kellett szállítani a kórházba, ahol most élet-halál közt van.

— **(Lajos napja.)** E hó 25-én, csütörtökön lesz Lajos napja, Kossuth Lajos nevenapja. Nagy hazánkfia a haza földében nyugszik már, de lelke itt van szeretett hazája felett és emléke él minden magyar szívében. Lajos napján ma is megemlékszünk róla és emléket megülni kötelességünk is. A fővárosban e napon ünnepélyeket rendeznek, a vidéken pedig barátságos Lajos-napi vacsorára gyűlnek össze a Kossuth Lajos emléket őrző hazafiak. Ilyen lakoma lesz nálunk is többek között a Szabó Sándor malom-utcai »Petőfi«-vendéglőjében is. Egy teríték ára 48 krajcár lesz. Előjegyezni a vacsorára szerda estig lehet.

— **(Papi lelkigyakorlatok.)** Az egész egyházmegyéből mintegy hetvenöt pap érkezett ma Pécsre a püspöki papnöveldeben tartandó papi lelkigyakorlatokra. Ma délután öt órakor a papság a papnöveldeből a püspöki székházba vonult, honnan a püspökkel együtt a székesegyházba mentek, hol litánia volt. A lelkigyakorlatok a papnöveldeben csütörtökig tartanak, a mely napon délután hat órakor a székesegyházban szentbeszéd lesz, mely után körmenet tartatik. Pénteken a papság a hívőket gyóntatja s reggel 7 órakor a megyés püspök fog misét mondani s a papságot és a híveket megáldoztatja. Mise végével »Te Deum« fejezi be az épülésre szolgáló ajtatosságokat.

— **(Gyilkossági merénylet.)** Karancsi Szabó Dávid, mohácsi 48. éves ref. földműves egyik éjjel hirtelen arra ébredt föl, hogy szájában és torkában nagyon kínos, maró égést érzett. A mint ágyából fölugrott, hányni kezdett, a midőn is a kihányt folyadék a mellét is égette s a ruháját is kimarta. A szegény ember nagy jajgatására összefutottak a szomszédok, majd rendőröket hívtak, kik őt még éjjel a vármegyei kórházba szállították. Itt az orvos megállapította, hogy Szabó Dá-

vidnak alvás közben nyitva levő szájába valaki kénsavat (vitriolt) öntött, miáltal az életveszélyes belső sérülést szenvedett. A szerencsétlen ember arról, hogy miként történt az eset, semmiféle felvilágosítást sem tudott adni, ő senkit sem látott, sem nem hallott. Gyanuja a vadházasságbeli felesége, Izsák Éva ellen irányult, mivel két hét előtt összeveszett és aki őt el is hagyta s így lehetséges, hogy ez boszúból akarta őt elveszteni. Mivel Szabó Dávid felgyógyulásához alig volt remény, Jellachich Lajos vizsgálóbíró megjelent a kórházban, hogy a sérültet kihallgassa. A vizsgálat erélyesen folyik. Szabó Dávid tegnapelőtt este meghalt.

— **(Kócsaggém Baranyában.)** A bellyei vadászkastélyban levő természetrajzi muzeum madárgyűjteményében több kitömtött kócsaggémet őriznek, melyeket a kopácsi tó környékén levő berkekben lőttek, jeléül annak, hogy ez a madárfaj valamikor tanyázott itten. De már régen nem hallatszott hir, hogy kócsagok élnek e helyen. A napokban dr. *Ferency* László pécsi ügyvéd vadászott Hender Hugó bérlővel a kopácsi községi vadászterületen és egy igen szép kócsagot lőtt. Azt mondják, hogy negyven év óta nem lőttek ott kócsagot.

— **(Elfogott csavargók.)** Az éjjel a rendőrök az utcán két leányra találtak, kik nem tudták magukat igazolni. Bekisérték őket a városházára, hol kitűnt, hogy a két leányt *Dudás Évának* és *Schneider Annának* hívják s megrögzött csavargók, kik minden munka s állandó tartózkodási hely nélkül lézengenek a városban. Melléjük egy *Krancsevits János* nevű dologtalan csavargót is fogtak el ugyanekkor a rendőrök. Az elfogott csavargókat most illetőségi helyükre fogják toloncolni.

— **(Elkobozott dinnyék.)** A két ünnepnapon rendőrségünk különös gondot fordított a piac szezon-cikkére, a dinnyére. A vizsgálatot szigorúan megtartották most is s eredménye lett, hogy egész csapat éretlen és az egészségre ártalmas dinnyét koboztak el.

— **(Megvert ember.)** *Borbás György*, németi lakos régen boszut forralt *Ráckovics Markó*, szalantai lakos ellen. E boszuját most ki is töltötte *Ráckovics* Markó, szalantai lakos ellen. Ugyanis rálesett az utcán és egy bottal véresre verte. A megvert ember csak futás által tudott támadója elől menekülni, a kit feljelentett a bíróságnál.

— **(Eljegyzések.)** Szombaton jegyezte el *Putzer Lajos* pécsi borkereskedő *Hartl Ilonát*, *Hartl Ferenc* pécsi iparos, városi bizottsági tag s a pécsi polgári kaszinó elnökének leányát. — *Hofner Vikit* Várkonyból eljegyezte *Nagy Albert*, Mohácsról.

— **(Vénusz és Jupiter.)** Szombaton reggel találkoztak az égen Vénusz és Jupiter pontosan abban az időben, amelyet a számítógépek csillagászok megjelöltek volt. A szépségében ragyogó Vénusz csillag 1 fok és 38 perccel volt délebbre a Jupitertől és ezt az érdekes égi jelenséget szabad szemmel is lehetett látni. Távcsővel szemlélve persze korongot mutat mind a kettő és az emberi elme két nagy és hatalmas világ rejtélyébe kívánczolt behatolni. A csillag Vénusz ép oly bonyolult probléma, mint a szerelem. Egyesek azt állították, hogy sokkal kellemesebb tartózkodó hely, mint a föld; örök tavasz uralkodik ottan, éhség, fagy teljesen ismeretlenek. Mások meg azt mondták, hogy ez a szélsőségek világa; forró, kiállhatatlan nyár váltakozik rettenetesen hideg, sötét téllal, az ottani embereknek barlangokban kell lakniuk, hogy védekezni tudjanak az időjárás mostohasága ellen. Ismét mások szerint a Vénuszon nincsen se nappal, se éjjel, mert az egyik félgömb folytonosan a nap felé fordul. Ezen tehát örökös nappal és örökös nyár uralkodnék, míg a másik félteke a fagy és sötétség országa. Hogy melyik az igaz e sokféle nézet közül, azt nem tudjuk; annyi bizonyos, hogy a Vénuszon igen sok a felhő, melytől nem látni meg a szárazföldeket és a tengereket, hogy igen sok magas hegység van rajta. A Jupiterre vonatkozólag

a legtöbb tudós megegyezik abban, hogy ez a világ még őskorában van, sőt felülete nem is szilárdult még meg teljesen, hanem valóságos tűz-oceán, melyet hatalmas orkánvihar korbácsol végig szüntelen. Jupiter a vulkánok hazája.

— **(Leszurta az utcán.)** Rémes gyilkossági kísérlet tartja pár nap óta izgatottságban Baranyavár község lakosságát. Egy Banác Jiló nevű ember boszúból leszurta a társát épen akkor, a mikor az a templomból gyanútlanul ment hazafelé. Elgondolkozva ment hazafelé *Pereckó Ádám* a templomból. Egy befordulónál hirtelen előtermett régi haragosa, Banác Jiló. Mintha csak a földből jött volna elő, úgy pattant a hazafelé menő ember elé és rávetvén magát a védekező legényre, egy konyhakéssel teljes erővel áldozatának a mellébe szurt. A szerencsétlen embert súlyosan megsebesülve szállították haza, ahol most a legnagyobb odaadással ápolják. A vérengző legényt letartóztatták a csendőrök.

— **(Egy kis leány tűzhalála.)** Gyakori eset, hogy a gyufával játszó, cigarettázó gyermekek tűzkárokat okoznak. Ilyen s annyival szomorubb eset történt mult csütörtökön Gilvánfán, mivel ennek egy kis leánygyermek is áldozatul esett. *Kozma Vince*, gilvánfai lakosnak Lajos nevű 5 éves kis fia, 2 és fél éves hugával a jelzett nap délelőttjén pajtájukban játszadozott s rendes szokása szerint cigarettázgatott, a kis leány pedig játék közben elaludt; az eldobott égő gyufától-e, vagy a cigarettától, a pajtában volt szalma tüzet fogott, mire a kis fiu megijedt s kis hugát ott hagyva, az ajtót betéve elfutott. Mire a csépléssel elfoglalt szülők s a nép ezt észre vette, a pajta már lángokban állott, a kis leánykát megmenteni nem lehetett, mire kivehették a reá dült ajtó alól, meg volt halva, kis teste összeégett, álomban érte a rettenő tűzhalál, mint azt a megejtett orvosrendőri vizsgálat megállapította. A kis összeégett hulla pénteken estefelé, nyomban a boncolás után tetetett általános részvét mellett örök nyugalomra. Az apa — gondatlan emberölés címén — vizsgálat alá helyeztetett.

— **(Ezüst lakodalom.)** Olaszon f. hó 18-án, a király születésnapján, tartották házasságuk huszonötéves fordulójára alkalmából ezüst lakodalmaikat *Witzl József*, főherceglaki kántortartó és neje. A templomban az ezüstkodalmi szertartást *Hofmeister Ferenc*, olasz plébános, *Witzl Józsefné* öcsöce, tartotta. Délben nagy vendégség volt a plébánián az ezüstkodalmas pár tiszteletére.

— **(Névmagyarosítások.)** *Kohn Károly*, alsó-domborui illetőségű, nagy-kanizsai lakos, Szecsőre, — kiskoru *Kohn Izidor*, somogy-sámsoni illetőségű, pécsi lakos, Kardosra s végül *Weisz Móric* (Mose Leopold) izr. hitközségi tanító, pécsi lakos és Pál nevű kiskoru gyermeke Bodóra változtatták nevüket, belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Agnoszkált hulla.)** Hirt adtunk már arról, hogy Szegzárdon, a Bakavárosban levő közútban egy ismeretlen asszony hulláját találták meg. Hogy miképen került a szerencsétlen asszony a kutba, azt senki sem tudta. A hullát annak rendje és módja szerint az új temetőben el is temették, most azután hatóságilag agnoszkálták és benne özv. *Humor Józsefné* szül. Benke Katalin szedresi lakosnőt ismerték fel rokonai.

— **(Ellopott paripa.)** *Kengyel János* tamásii lakos felhajtotta *Simontornyára* szép pej paripáját, hogy majd eladja. Az utszéli korcsmánál megállapodott egy kis hűsítő italt venni magához s a paripát odakötötte egy karóhoz. S míg ő a korcsmában iszogatót, valami arra tévedt lókötő szemet vetett a pej paripára és szép csendesen eloldotta a karótól, felugrott a hátára és elvágtatott. A jólábu paripa oly észrevétlenül elszárnyalt vele, hogy még a lábdobbanás se hallatszott be *Kengyel János* füléhez, aki még megivott néhány pohár bort s csak ekkor akart továbbmenni.

Persze a lovát nem találta sehol és csak hamar megbizonyosodott, hogy valami jómadár ellopta azt, míg ő odabent a korcsmában borozott. A lólopást nyomban bejelentette, s most az ellopott paripát mindentelék keresik, de hogy kinél találják meg s egyáltalában megtalálják-e, arra legkevesebb reménye *Kengyel János*nak van.

— **(Pérez nélkül mulatott.)** A neve az volt, hogy: *Soós Lajos*, még sem tudta, hogy pénz nélkül mulatni kissé bajos. De a pénz hiánya egy cseppet sem alterálta *Soós Lajos* uramat, mert betért egyik tamásii utszéli kocsmába és bujában, vagy örömeiben tele itta magát. Az ismeretlenség homályából előteremtődött négy szál cigány is, a kik huzták *Lajos* ur fülébe a zokogó nótákat, de a picula nem akart hullani. Végre a kontras megunt a pénz nélkül való mulatozást és felkérte *Soós Lajos*t, hogy fizessen. A vendég egy időig csak forgatta üres zsebeit, végre aztán kisült, hogy nincs egy árva krajcárja sem. A cigányok megverték, a korcsmáros pedig kilökte a pénz nélkül mulatozó *Lajos*t.

— **(A vonat kerekai alatt.)** Borzalmas szerencsétlenség történt a napokban Kaposvár közelében. A Zákány felé tartó gyorsvonat darabokra szakgatta egy hat éves kis gyermek testét. *Kovacev Markó* bolgár kertész kis darab földje egész a vasuti töltésig huzódott. Ott dolgozgatott aznap. A kis gyermek, ki délután kijött utána a mezőre, játszadozott egy ideig körülötte, majd felkuszott a vasuti töltésre az oldalban vadvirágot szedegetni. Mikor beleunt, a szétpattant csillogó kavicsokkal kezdett játszani, ezeket veregette egymáshoz és a kicsiholt kipattanó szikrákban gyönyörködött. Minél lejjebb ereszkedett az est sötét látványával, a kis fiu annál nagyobb erővel csapkodta egymáshoz a köveket. Egészen belemélyedt ártatlan játékába ott a veszedelmes helyen. Sötét volt. Arra jött, nyilsebesen zugott tovább *Kovacev* földje mellett a gyorsvonat. Egy percre letette kalapját, elbámult a hosszan kivilágított, repülő vonat ablakain, mely mint egy eszeveszett, idomtalan fantom, örülten siklott tova az éjszakába. Nem is gondolt kicsi gyermekére. Csak mikor haza akart menni, kiáltotta a nevét. Mindig többször és mindig erősebben kiabált, de nem jött rá felelet. A szomszédok is figyelmesekké lettek. Kérte őket, segítsenek neki keresni, hátha elaludt valamerre. Valaki elkialtotta magát fent a vasuti töltésen: — Nini, itt véres, milyen hosszan! Mind felkuszta. Egyik puhára lépett, megsiklott. Egy véres, rövid karocska volt összeszorított, merev ököllel: benne egy csillogó kavics. Nem messze onnan megtalálták a kis fiu roncs testét, melyet sokaig tolt maga előtt a gyorsvonat gépe. A kétségbeesett apa ott állt mellette, kezében a kabátjával, melyet már nem lehetett feladni a kis fiura.

— **(Féltékenység és paprika.)** Tegnap az esti órákban nagy szaladás, csődület, riadalom volt a György-utcában. Egy asszony a történet hősnője, aki ura miatti féltékenységből paprikát hintett a szemébe egy teljesen ártatlan leánynak. Az asszony nevét nem tudjuk, de nagyon veszedelmes lehet, mert egész délután vésztojósloán kereste mindennütt azt a leányt, aki az ő boldogságának állítólagos megrontója. Zsebébe egy csomó törött paprikát rejtett a féltékeny némbér és nagy izgatottságában nem is látva, egy vele szemközt jövő leány arcába szórta. Egy bognármester leánya a szerencsétlen áldozat, akit tisztességes, becsületes leánynak mond mindenki. Mikor az asszony kitöltötte haragját, így szólt:

— Most legalább nem jársz többé az uram után!

A meglepetésből alig felocsudva, szeméit dörzsölni kezdte a leány s ezáltal felégette az egész arcát. Most otthon ápolják. A rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(A pápa életmódja.)** XIII. Leo pápa betegsége alkalmából, az olasz lapok

sok érdekes apróságot közölnek a szent atyáról. Dr. Lapponi, a házi orvos, aki mindig nagyon aggódik, ha a pápának a legkisebb baja is van, megkérte XIII. Leot, engedné meg neki, hogy állandóan a Vatikánban tartózkodjék. A szent atya azonban kereken megtagadta az orvos kérelmét. Rendes körülmények között naponként csak egyszer fogadja Lapponit s akkor is egészen rövid időre. A mikor egyszer nem régiben a Vatikán kertjében sétált, az olajfa pálcát, melyet a spanyol királynőtől kapott és melyet sétái közben rendszeresen használ, e szavakkal nyújtotta át a mellette lépkedő biborosnak:

— Én nem tudom, mit akar mindig ez Lapponi? Hiszen én még képes vagyok bot nélkül járni. Azután körülbelül ötven lépést tett minden támasz nélkül. Pár nap óta a szent atya ismét reggel hat órakor kel fel és éjjel előtt sohasem fekszik le. Munkaközben senkit sem tűr maga mellett és sétái alatt is ritkán társalog valakivel. Mihelyt fölkel, azonnal egy csésze csokoládét vagy kávét iszik, aztán 8 és 9 óra között elkezdődik a testületek fogadása s ez tart körülbelül 10 óráig, a mikor gyakran konferál valamelyik biborossal. Dél előtt 11 órakor kevés hideg ételt és egy csésze bouillont vesz magához. Régi római szokás szerint, két órakor ebédel s időközben kevés süteményt fogyaszt el. A rendkívüli egyszerű ebéd után a szent atya egy pohárka bordeauxi bort iszik. Délután ritkán eszik valamit. A pápa mindig egyedül étkezik. Nagyon kevesen dicsekedhetnek azzal, hogy XIII. Leoval egy asztalnál ültek. Ez alól még a legközelebbi rokonai sem képeznek kivételt. A mikoriban a Karolina-kérdés nagyon elére volt állítva, a pápa ebéd alatt beszélte meg a fontos kérdést a spanyol nagykövettel. Azóta senki sem volt asztalához hivatalos. Augusztus 24-iki névnapja alkalmával, mint minden évben, úgy az idén is, magánkönyvtárában fogja fogadni a bibornokok testületét, valamint a római katolikus testületek képviselőit egy kis szűkebbkörű családi ünneppel egybekötött üdvözlésre és kézcsókra. A bibornokok szent kollegiuma jelenleg 50 biborosból áll, kiket csaknem kizárólag XIII. Leo szemelt ki ez állásra. Azok közül, kik az 1878-iki konklaven részt vettek, már csak öten élnek. S ezek: Oreglia, Ledochowszky, Parocchi, Mertel és Di Canossa. Oregliát, noha 70 éves, mint cardinále papabilet emlegetik. A második kandidátus Szent Péter trónjára a 63 esztendő Vannutelli.

— **(Ruhaszövet — bogárszárnyakból.)** Csak a minap adtunk hírt arról, hogy ma már a pókhálóból is tudnak ruhaszövetet készíteni, most meg arról irnak az angol ujságok, hogy legujabban már a rovarok szárnyait is fölhasználják szövet készítésére. Egy angol szinpadi híresség, miss Odora Andrews, nemrég valósággal szenzációt keltett egy ruhájával, melyhez nem kevesebb, mint 5900 bogár tarkán csillogó szárnyát használták föl. Az ilyen szövetet most még csak Indiában tudják készíteni, és másutt nem is kapható. De ott is hihetetlenül drága, úgy, hogy csak fejedelmek leányai viselhetnek bogárszárny-szövetből készült ruhát. A szövet tulajdonképpen nehéz fehér selyem, s a bogárszárnyak a selyemszálak közé vannak beleillesztve, jobban mondva: beleszőve. A szárnyakat sajátos

módon preparálták, mi által szebb fényt és nagyobb tartósságot nyernek. Az egy, egy és fél centiméter hosszú szárnyakból különböző fantasztikus mintákat, virágokat és leveleket szőnek a szelyemszövetbe, amiket ezenfelül valódi arany-fonalakkal vesznek körül.

— **(Hogy tölti Mac Kinley elnök a vasárnapjait?)** A Quiver című amerikai lap elmondja, hogy mit csinál az Egyesült-Államok elnöke vasárnap. Az elnök a methodista református egyház tagja. Egyedül szokott mejelelni a nagy templomban, a melybe járt Grant tábornok is. Mac Kinleyné asszony, a ki beteges és emiatt nem kísérelheti el férjét a templomba, csokrot szokott vele küldeni, a melyet a fehérház üvegházaiban maga kötött. Vasárnap délután az elnök sorra járja a kórházakat és virágot, könyveket és édességeket oszt szét a betegek között. Este az elnök az épületes irányu lapok érdekesebb cikkeit olvasgatja, melyeket neki beküldözgetnek. Azután egyik nővére a zongora mellé ül és annak kísérete mellett az egész család szent dalokat énekel. Tíz és tizenegy óra közt valamennyien lefeküsznek.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. augusztus 22. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 765.6 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 19.1 °C

» maximuma: 28.2 °C

» minimuma: 16.8 °C

Párányomás: 9.9 mm.

Relatív nedvesség: 60%

Felhőzet: ☉.—

Szélirány s erő: N E 3

Csapadék 24 órai: ☉.—

D. u. 5.25-kor W-ben R.

Dr. Czirer.

Művészet, irodalom.

○ **Odry Lehel**, ének- és játékmester, énekiskoláját szeptember elsejével nyitja meg. Felvételre jelentkezhetni naponként délelőtt 11—12, délután 4—5 óra között megye-utca 21 szám alatt. *Odry Lehel* művészi énektudását sokkal inkább ismeri közönségünk, sem hogy a körünkben élő művész ajánlásra szorulna. Csak azt jegyezzük meg, hogy az ő tanítványai már eddig is dicséretére válnak mestertüknek és a művészet terén nagy sikereket értek el. Így például *Schlesinger* Leo, egy budapesti ezüstműves fia, kit épen most szerződtettek a milánói Scala-Színházhoz, szintén *Odry Lehel* tanítványa volt.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

A mohácsi rablógyilkosság.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. aug. 22.

A múlt évi december huszonegyedikén Mohácson meggyilkolva találták *Mink* János odaváló tehetős molnárt, ki a városnak egyik nagyobb forgalmu utcájában lakott s így érthető az az izgatottság, melyet az eset Mohácson keltett, annál inkább, mert a gyilkosság borzalmas kegyetlenséggel követtetett el, a mint azt az áldozat vértócsában heverő, fejszecepásóktól egészen szétroncsolt fején tátongó sebekről következtetni lehet.

Mohácsi tudósítónk távirati tudósítása alapján, már a gyilkosság éjét követő napon közöltük a gyilkosságot, beszámolva az addig ismeretes részletekről is és a nyomozás további folyamáról, valamint a tettesnek és bűntársának felfedezéséről és elfogatásáról is értesülhettek annak idején olvasóink s azóta a vizsgálat a legszélesebb alapokra fektetve iparkodott az esetet egész terjedelmében megvilágítani, úgy hogy a pécsi kir. törvényszék előtt ma tartott végtárgyaláson már egész tiszta kép volt alkotható annak indító okairól, lefolyásáról, a mint minderről alább következő részletes tudósításunkban beszámolunk.

A tárgyalás mai határnapjáról már széles körben értesülve volt a közönség és annak megkezdésekor, kilenc órakor már egész sereg érdeklődő várta a végtárgyalási terem ajtóinak kinyílását és a hallgatóság részére szánt pad-sorok egészen megteltek kíváncsiakkal, sőt csaknem az egész tárgyalás folyama alatt állók töltöttek be minden talpalattnyi helyet, feszülten figyelve a tárgyalás részleteire.

Varga Nagy István ítélő táblai bíró, helyettes törvényszéki elnök elnöklete alatt *Göbel* Gyula és *Koszer* János szavazó bírálóból alakult meg a bíróság, a vád képviselőjében *Zsolnay* György főügyész helyettes jelent meg, a jegyzőkönyvet *Günsberger* József vezette.

Az elsőrendű vádlott védőjeként dr. *Sey* Ernő, másodrendű vádlott képviselőjében dr. *Kelemen* Mózes ügyvédek voltak jelen és dr. *Jellaschich* István törvényszéki orvos adott felvilágosításokat az orvosi kérdésekben.

Elsősorban a gyilkost, *Martinkó* Ádámot vezették be a kihallgatási terembe. Vádlott 26 éves, középtermetű, barna haju, vörös barna bajuszu, borotvált arcú ember. Jól táplált alakján nem látszik meg, hogy a vizsgálati fogság és a lelkiismereti furdalások gyakran bántották volna. Izgatottság alig vehető észre megjelenésén, arcán, beszédén, inkább olyan benyomást tesz a nézőre, mintha a mai végtárgyalás következményeitől neki kellene legkevésbé tartania.

Pedig úgy látszik teljes tudatában van annak, hogy mily nagy és mily súlyos következményekkel járó büncselekményt követett el, a bizonyítékok sulya meggyőzte arról, hogy a tagadás semmit sem használna neki és beismerte az egész vádat, részletes felvilágosításokat ad a legcsekélyebb körülményekről is és nem annyira a reá nehezedő vádak alól szabadulni, mint inkább szeretőjének és bűntársának, *Martinkovics* Rózának befektetésére látszik irányulni vallomása, ha ugyan nem a teljes igazságot tartalmazza az, dacára másodrendű vádlott tagadásának.

Vádlott a hozzá intézett kérdésekre előadja, hogy Mohácson *Mink* Jánosnál két hétig volt kocsis gyanánt alkalmazásban, gazdája jól bánt vele, mondhatni úgy, mint saját gyermekével, jó ellátásban részesült, a konyhába járt étkezni, semmi oka sem volt *Mink* ellen boszut vagy haragot táplálni s tettének rugója a pénzszerzés volt, mert *szeretője*, *Martinkovics* Róza folyton szemrehányásokat tett neki, hogy nem tud elég pénzt szerezni arra, hogy őt eltartsa, sőt a helyett az ő nyakán élösködik.

Martinkovics Rózával már katonakorában volt ismeretsége, midőn onnan kiszabadulva, civilbe öltözött, fenntartották tovább is az ismeretséget, együtt jártak Baján, Siklóson, s midőn ő *Mink*hez állott be szolgálatba, szeretője Siklósról ment és ott szegődött el cselédnek, de december huszadikán ismét átment Mohácsra és akkor kinnjártak a vásáron, a hol ő szeretőjének nyakba való gyöngyöt, magának pedig dohányszelencét vásárolt s mikor a vásárból hazafelé mentek, akkor birta reá *Martinkovics* Róza arra az elhatározásra, hogy *Mink*től szerezzen pénzt és meg is beszélték egymás között a tettet, miközben szeretője azt mondta neki, hogy ha nem muszáj, az életét ne vegye el *Mink*nek, de ha másképp nem lehet, az életét se kimélje.

Tudta azt, hogy volt gazdájának felesége minden kedden és pénteken elmegy Német-Bólyba, lisztet eladni és ezért keddre virradóra tervezte a rablás elkövetését.

Este belopózott Mink házába és magához vevén az udvaron heverő fejszét, a kamrába lopózott be, a melynek ajtaja a konyhába nyílik. Itt várakozott egészen addig, míg Minknek neje utnak nem indult Német-Rólyba, a mikor a gazda is kikísérte nejét. Mikor Mink visszatért a konyhába, ő már *ütésre emelt fejszével várta az ajtóban* s a mint belépett, fejére sujtott, mire Mink káromkodva reá akarta magát vetni, de egy második csapás után

Jaj Istenem végem van! kiáltással a földre esett, ahol még néhány ütést mért fejére, azután lámpával a szobába hatolt és ott a pénzt tartalmazó szekrényt feltörve fejszéjével, onnan a biblia lapjai közé rejtett bankjegyeket és egy skatulyából az ezüst pénzt magához vette és a lámpát égve hagyva, gyorsan hazasietett. Az izgatottságtól még reszketve érkezett szeretőjéhez, kinek ablakán kopogtatott, mire az beeresztette s e kérdéssel fogadta:

Megjöttél?

Meg. De nem jót tettem. Megöltem Minket.

Sohse busulj, hiszen én is bűnrészes vagyok.

Erre ő a szeretője ölébe öntötte a rablott pénzt, s lefeküdtek, reggel pedig a szokottnál később ment be kocsis társához az istállóba, hol kinek azt mondta, hogy mulatott az éjjel, azért jön ily későn.

Csakhamar eltávozott az istállóból és ekkor negyven forint nála volt az elrablott pénzből koronákban, míg a többi pénz szeretőjénél volt.

Elmentek a Reberics kocsmájába, a hol pálinkáztak s szeretőjének kávét is rendelt, de az nem volt s így csak két kávé fogyasztottak a pálinka mellett; eközben odajött a kocsmába Varga György, kinek Mink jószívűségből megengedte, hogy az istállójában háljon s elmondotta, hogy Minket az éjjel meggyilkolták.

Elnök: És maga nem sajnálkozott ezen, nem mondta, hogy milyen jól bánt magával?

Vádlott: De igen, mondtam, hogy kár volt azért a jó emberért, a ki velem is úgy bánt, mint saját gyermekével.

E: Egyebet nem mondott?

V: De igen, még azt is, hogy *bizogosan a veje, vagy a fogadott fia tette el láb alól*,

Zsolnay főügyész helyettes: A konyha, a hol megölte Minket, olyan alacsony, hogy nem emelhette ütésre magasan a fejszét; mégis ütésre készen állott a fejszével?

Vádlott: Igen.

Zs: Hát hogy lehet az?

V: Már jó előre elkészültem és úgy álltam ott, a fejszét két kézzel magam elé tartva. (Mutatja mily állásban.)

Elnök: Nem vihette volna úgy el a pénzt, hogy Mink észre ne vegye?

V: Arra kevés volt az idő.

E: Mikor eljött, megnézte, hogy él-e még Mink?

V: Igen megnéztem; *már nem szuszogott, innen gondoltam, hogy meghalt.*

E: A Mink udvaráról eltűnt egy nagy ponyva, ugynevezett ciráda, a mit később az üresen álló disznóiban találtak, úgy összehajtogatva, mintha az valakinek fekhelyül szolgált volna. Maga mikor már nem volt a Mink szolgálatában, úgy látszik ott aludt ezen a ponyván; hányszor aludt ott?

V: Nem aludtam egyszer sem.

E: Hát hol?

V: Kocsmában, be tudom bizonyítani.

A vádlott kihallgatása után pár percre felfüggesztette az elnök a tárgyalást s a rövid szünet után a másodrendű vádlott kihallgatása következett.

Martinkovics Róza harmincegy éves, középtermetű, meglehetősen szabad viselkedésű és pergő nyelvű asszony. Tizenöt éves korában ment férjhez Horváth Ádámmal, kitől tizennégy év óta elváltan él; házasságából egy tizennégy éves leánya van, ki nagyapjánál — az asszony apjánál — van.

Tagadja, hogy tudott volna arról, hogy szeretője megakarja gyilkolni Minket, azt arra sohasem biztatta; szemrehányásokat tett neki, a miért nem tud pénzt szerezni, sőt nemcsak ezt nem tud adni, hanem még az ő nyakán élésködik. Most mikor Mohácsra ment, kilenc forint volt nála, ebből szeretőjének adott kölcsön öt forintot, hogy az ruhát vehessen. December 21-én hétfőn éjjel Martinka későn jött haza és ő azt hitte, hogy ebből az öt forintból mulatott s azt kérdezte hazajövelekor:

Hol jártál? Hol az öt forintom?

Elmulattam a szép lányoknál, felelte Martinka, ki egész testében reszketett mikor lefeküdtek is, reggel pedig azt mondta, hogy szüleitől kapott az éjjel *telefonon* (sürgönyileg) husz forintot, megadta neki az öt forintot s azután az istállóba ment, de csakhamar reggelizni hívta a Reberics kocsmájába.

A kocsmában Martinka pálinkát rendelt, majd kávét, de azt nem kaptak és így csak kávé evett, azután Martinkovics Róza biztatta szeretőjét, hogy menjenek bevásárolni, mert már régen ígerte neki, hogy vesz mindent, ha pénze lesz. Martinka eleinte nem akart, de később beleegyezett és elmentek mindenféle vásárolni, majd elmentek a Sepác-féle kocsmába és onnan, kocsit fogadva, a Martinkovics Róza szüleihez Deutóvára.

Ott Martinka Szántosy Istvánnál másnap egy disznóra alkudozott és elhívta magával őt is, de már akkor kialakult és ki is fizette a disznó árát, a melyet leöltek és midőn a zsír kifőzéséhez fogtak, akkor jöttek a zsandárok, a kik letartóztatták őket.

Elnök: Hát maga elhitte, hogy a pénzt szeretője atyjától kapta?

Vádlott: Elhittem neki.

E: És akkor sem tűnt fel magának, hogy ez nem lehet igaz, mikor már hatvan forintot elvásároltak, még disznót is vettek, hallotta, hogy Minket meggyilkolták, kirabolták, nem gondolta, hogy onnan szerezte szeretője a pénzt?

V: Akkor már gondolkoztam rajta, de erre nem gondoltam.

E: Magát Bajáról feslett életmód miatt kiutasították, azonkívül lopással is volt vádolva.

V: Igaz, hogy Bajáról kiutasítottak, de lopás miatt nem voltam vád alatt.

A két vádlottat ezután szembesítették s azok mindketten megmaradtak eddigi állításaik mellett, több ízben meghazudtolva egymást, miközben Martinkovics Róza mondotta:

Nehazudj; félj az Istentől, ha már az emberektől nem félsz.

Deutóvára Horváth István fuvarossal mentek és ott a disznóvétel után, mikor a zsirt olvasztották jöttek a zsandárok. Martinka épen hust vágott, s leesett a keze, mikor a zsandárokat meglátta. Majd oda dobta szeretőjének a nála levő pénzesomót, a melyet ő anyjának adott át, ki a padláson rejtette azt el.

A vádlottak szembesítése után a tanúk kihallgatására került a sor, a melyről, valamint az ítéletről holnap számunkban fogunk referálni. A tárgyalást délutáni öt órakor holnap délelőtti tíz órára halasztotta az elnök.

§ **Pörös fénykép.** Az asszonyka sokáig rimánkodott, hízelt a férjének, hogy fotografáltassa le. A zsigori férj azonban rendesen elütötte a dolgot.

— Sokba kerül fiacskám, majd ha pénzünk lesz.

Egyszer aztán a férj jó üzletet csinált s nagyobb összegre tett szert. Most már nem lehetett kitérni a felesége kérése elől és a férj bele is egyezett. De kikötötte:

— Ha nem lesz egészen jó a kép, nem fizetem ki.

Az asszonyka elment az egyik fényképészhez, levétette magát és rendelt huszonnégy képet, amelyből az egész atyafiságnak jutott volna egy-egy darab. Mire a képek elkészültek, eluszott a nagy kereset s a férj boszusan gondolt arra, hogy fizetnie kell. A képeket hazahozták s a férj műértően nézegetni kezdte.

— Ez ugy-e bár pillanat-fölvétel?

— Dehogy kérem, ez rendes kép: fölvétel, retusírozva.

— Azt hiszi, hogy nekem nincs szemem. Ez pillanat-fölvétel és épen azért nagyon sajnálom, de nem fizetem ki.

A fényképész nem sokáig kínálgatta portékáját: hazament és beperelte az elégedetlen megrendelőt a képek áráért.

A férj a tárgyaláson megint azzal védekezett, hogy a kép csak pillanat-fölvétel s ő nem ilyet rendelt. A fényképész szakértőket jelentett be, a kik bizonyították, hogy a kép tökéletes.

— No ez már mégis hallatlan, fakadt ki a férj, esküvel bizonyítanak ilyesmit. Kérem, bíró ur, méltóztassék megidézni a feleségemet.

— Fölösleges.

— Dehogy fölösleges. Ha a feleségem egy pillanatnál tovább csukva hagyja a száját, a mint itt a képen van, akkor belátja a bíró ur, hogy e pillanat-fölvétel. A bíró azonban nem fogadta el az eredeti bizonyítást s az alperest elmarasztalta.

§ **A kamasz.** Özv. Biehrer Jánosné, egy fiatal özvegy, panaszra ment a bírósághoz. Bodros kötője szelít idegesen tépdese, boszankodva adta elő panaszát. Egy legény követi folyton és üldözi minduntalan szerelmével. Kerüli, a hol csak lehet, de hasztalan. Az a széles vállu kamasz mindenütt ott van, mintha a földből nőne ki. Az elmúlt napokban már arra vetemedett, hogy megállította az asszonyt az utcán. Sirva fakadt a kicsi asszony, ahogy panaszkodott. A bíró megidézttette a legényt. Kikérdezte, hogy miért üldözi az asszonyt és végül ráparancsolt, hogy ezután békét hagyjon neki. — A legény mindent megígért, de a mint kifelé botorkál a hivatal szobából, nem állhatta meg, hogy egy könnyet ne törüljön ki a szeméből. Mikor az ajtó bezáródott, a keskeny folyosón halkán, bánatosan hangzott fel egy egyetlen szó: — Szeretem.

§ **Vigyázatlan anya.** Kaiser Józsefné sz. Herkényi Katalin szegzárdi lakos Ferenc nevű két éves fiacskáját lakása ablakába helyezte el, a hol a kis gyermek az ott lévő kékitő essenciával telt üveget kiürítette és két napra rá irtózatossá kinok között meghalt. A gondatlan anyát a kereskedő, a kitől a kékitő essenciát vette, idejében figyelmeztette arra, hogy a kékitő mérges szer, de a figyelmeztetés nem használt. Most a kir. ügyészség a gondatlan anya ellen szándékos emberölés büntette miatt vádat emelt.

T a n ü g y.

)(**A beiratások a helybeli kir. áll. főreáliskolába** szept. 1. 2. és 3. napjain délelőtt 8 órától 12-ig az igazgatónál és az egyes osztályfőnököknél történnek. Az első osztályba csak életük 9-ik évét betöltött oly növendékek vétetnek fel, kik vagy arról, hogy a népiskola négy alsó osztályát jó sikerrel végezték, nyilvános népiskolától nyert bizonyítványt mutathatnak elő, vagy fölvételi vizsgálatot igazolják, hogy hasonló mérvű képzettséggel bírnak. Oly tanuló, ki először vétetik föl az intézetbe, születési és himlőoltási bizonyítványait tartozik a beiratásnál az igazgatónak és osztályfőnöknek bemutatni, ha pedig 12. évét már betöltötte, újraoltását is hiteles orvosi bizonyítvánnyal kell igazolnia. A többi osztályokba a tanulók iskolai bizonyítványuk alapján vétetnek föl. A beiratásnak személyesen kell történni; levélben való jelentkezésnek helye nin-

csen. A beiratásnál minden tanuló fölvételi díj címén 3 frtot, az ifj. könyvtár gyarapítására és az évi Értesítő nyomtatási költségeinek fedezésére 2 frtot, énektanítási díj fejében 60 krt, összesen tehát 5 frt 60 krt tartozik fizetni. Az r. k. tanulóktól azonkívül még egyházi énektanítási-díj címén 1 frt szedetik. A tandíj, mely 24 frt, két egyenlő részletben mindenkor az iskolai félév kezdetén t. i. szeptember és február hóban előre fizetendő. Kevésbé tehetős tanulók azt négy részletben is lefizethetik. A tandíj fizetésének egészen vagy felerészben való elengedéséért csak az esetben folyamodhatnak a tanulók, ha szülőik szegénységét hatósági bizonyítvánnyal igazolják és ha az utolsó évről szóló iskolai bizonyítványukban minden kötelezett tantárgyból jeles vagy legalább vegyesen jeles és jó osztályzatot mutathatnak fel. A tandíjmentességi kérvények az intézeti igazgatóságnál szeptember, illetőleg január 15-ig benyújtandók. Később érkező folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.

A javító vizsgálatok aug. 30-kán és 31-ikén tartatnak meg; első nap az I. A., II. B., III. B. és IV. A., a második napon pedig a többi osztályok arra engedélyt nyert tanulóit bocsátatnak javító vizsgálatra; ezen vizsgálatok reggel 8 órakor kezdetnek meg.

(A pécsi püspöki lyceum jog- és államtudományi karának tanrendje az 1898-99-diki tanév első felére most jelent meg. A tanrend szerint dr. Angyal Pál a jogbölcészetet és a büntető jogot adja elő; dr. Bors Emil az alkotmányi és kormányzati politikát, a bevezetést a jogi és államtudományokba, az állami alaptant és a tételes nemzetközi jogot. Mutschenbacher Viktor dr. előadja a büntető-jogi eljárást, a kereskedelmi és váltójogot és a tengeri jogot. Mihályffy Ernő dr. előadja a nemzetgazdaságtant és a magyar pénzügyi jogot. Friedl Károly dr. előadja a római jog történelmét és institúcióit és a római perjogot. Késmárky István dr. előadja a magyar alkotmány és jogtörténetet és az egyházjogot. Kopcsányi Károly dr. előadja az osztrák magánjogot és a magyar magánjogot. Schaurek Bódog dr. előadja a magyar közigazgatási jogot, a községi közigazgatást, a statisztika elméletét és a nagy városok statisztikáját. Rézbányai János előadja a bölcsészeti erkölcsant és Jellasi István dr. a törvénytörvényszéki orvostant.

A beiratások a jogakadémián szeptember 1-8. napjain történnek. A pót és ismétlővizsgálatok szeptember 9-15. napjain tartatnak meg. Az előadások szeptember 16-án kezdődnek.

TÁVIRATOK.

— Frigyes főherceg szemléje.

(A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Frigyes főherceg tegnap délután Pozsonyból Győrbe érkezett és ma szemlét tartott az ott összpontosított Nádasdy huszárezred felett.

— Egy háziezred bucsuztatása.

(A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Az esztergomi házi ezredet Bécsbe helyezték át. A város hatósága a távozó ezred tiszteletére fényes bucsuzót rendezett. A banketten a főpapság, a város és megye előkelősége nagy számban volt képviselve. Az ezred, mely igen régen van Esztergomban s mindenkor a legszívélyesebb viszony állt fenn közte és a polgárság között, holnap reggel távozik a városból. A primás a legénységet külön is megvendégeltette.

— Az Eötvös-alap. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Az Eötvös-alap országos tanítói egyesülete augusztus 20-án tartotta közgyűlését az akadémia gyűléstermében. Első sorban az ösztöndíjak kiosztása került sorra. A rendelkezésre álló 3900 frtból 47 tanuló részesült ösztöndíjban és 26 egyén segélyben. Ezután a tisztújítást ejtették meg. Megválasztották elnökke Péterfy Sándor kir. tanácsos,

alelnökké: dr. Götz József és Vajdasy Gusztáv, titkárrá: Lakits Vendel, másodtitkárrá: Nagy Rezső, jegyzőkké: Buza János és Józsa Dániel, pénztárnokká: Roller Mátyás, ellenőrré: Kurz Sámuel, jogtanácsossá: Csengey Gyula. Tiszteletbeli tagok lettek: Gönczy Oszkár min. tanácsos, Halász Ferenc oszt. tanácsos, Kulinky Dezső oszt. tanácsos, Molnár Viktor oszt. tanácsos, Morlin Emil oszt. tanácsos, Veményi Imre tanfelügyelő stb. Végül az elnök bejelentette, hogy néhai Zichy Antal 1000 frtos alapítványt hagyott az Eötvös-alapnak.

— A Garamba fult csendőrök.

(A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Aug. 18-án délután Nádasdi János csendőrőrmester 13 éves József fiával, Sánta István 26 éves és Csik Samu 22 éves csendőrtársaival az újbányai csendőrlaktanyáról a Garamba ment fűrődni Fürdés közben a két csendőr, valószínűleg örvénybe kerülve, elmerült. Holttestüket rövid keresés után megtalálták és ma nagy részvétellel eltemették.

— Erzsébet királyné vendégei.

(A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Vilmos császár és Augusztia Viktoria császárné tegnap délután 4 óra 20 perckor Erzsébet királyné látogatására Nauheimbe érkeztek és a pályaudvaron a hatóságok képviselői fogadták őket. Vilmos császár osztrák-magyar gyalogezredének egyenruháját viselte. A császári pár kocsin ment a Kracht-villába, a hol Erzsébet királyné igen szívesen fogadta ő felségeiket. Augusztia Viktoria császárné megcsókolta Erzsébet királyné arcát mindkét felől és virágbokrétát nyújtott át neki, a mely fekete-sárga szalaggal volt ékesítve. Vilmos császár kezét csókolt a királynénak. A császári pár majdnem háromnegyed óra hosszat időzött a királynénál, azután szívélyes bucsút véve, a Gosswin-villába ment Keresztély schleswig-holsteini herceg nejének látogatására. Délután 5 óra 24 perckor a császári pár visszautazott Wilhelmshöhebe. A császári párt úgy megérkezésekor, mint elutazásakor lelkesült ovációkban részesítette az összegyűlt közönség.

— A francia kormány korteskedik. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Plombièresben a mezőgazdasági egyesület gyűlésén Meline beszédet tartott, melyben azt fejtegeti, hogy a jövő meg fogja mutatni, miszerint az ő politikája volt az egyedül lehetséges politika arra nézve, hogy valamennyi franciát a köztársasági alapon egyesítsen.

— Ismét hajóösszeütközés. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Algirből sürgönyzik, hogy a »Druentia« gőzhajó összeütközött a »Pectan« nevű spanyol gőzhajóval s elsüllyedt. A kár az értékes rakományjal terhelt hajó elsüllyedése folytán három millió frankra rug. A legénység megmenekült.

— A honvédelmi miniszter utja. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Fejérvary báró, honvédelmi miniszter Bécsből, hol az elhunyt Apor Gábor báró, ő felsége személye körüli miniszteriumbeli államtitkár temetésén a magyar kormányt képviselte, ma visszautazott Budapestre.

— Szeszélyes időjárás. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Több franciaországi nyugati városból, mint Nantesből, Elbeufből és Alenconból érkezett táviratok állandóan heves viharokat és esőzéseket jelentenek, amelyek a kerteket és utakat elárasztják és szétrombolják. A hőségtől a 62. és 116. gyalogezred, a 28. és 35. tüzérezred és a 2. lovas vadászrezred hadgyakorlatain többen napszúrászt kaptak. Morbihonban két katona napszúrás következtében meghalt. Közel 100 beteget vasuton szállítottak Grenoblebe. A termométer árnyékban 41 fokig emelkedik. Párisban a roppant hőség folytán husz ember esett a napszúrás áldozatául.

— A yemeni felkelés. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) A lapok jelentéseivel szemben a török hivatalos körök kijelentik, hogy a helyzet Yemenben nem nyugtalanító és a pacifikáció folyamatban van.

— Honterus szobra. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Honterus szobrát kedvező szép időjárás mellett, óriási közönség jelenlétében, szokatlanul fényes ünnepélyességgel leplezték le tegnap Brassóban. Az ünnepély reggel 7 órakor kezdődött, a midőn a különböző szász egyesületek és testületek, valamint a tanuló ifjuság harangok zugása közben magyar nemzeti zászlókkal és ugyanannyi, a város színeit viselő lobogókkal vonultak az ünnepély helyére, a nagy ev. templom udvarára. A nagy evang. templom udvara, a hol az ünnepély lefolyt, egyenlő arányban volt diszítve az állam és város színeivel. Miután a közönség az alkalmi egyházi ének, az erdélyrészi szász dalárszövetség pedig a Honterus himnuszt elénekelt, Schnell Károly kir. közjegyző a szoborbizottság nevében, elmondva a szobor történetét, kiválóan szép és tapintatos beszéd kíséretében adta át a szobrot az egyházközség tulajdonába. Beszéde közben megcsendült a templomban a tanuló ifjuság kara és ezalatt lehullt a szoborról a lepel. A szobor, mely a nagytemplom főbejáratának jobb oldalán áll s a mely a megszólalásig való élethűségével általános csodálatot keltett, Harro Magnussen berlini szobrász gyönyörűen sikerült műve. Álló helyzetben ábrázolja Honterust, háttal a templomnak, arccal az iskolának fordulva; jobb kezével az iskola felé mutat, a melyben tanított, baljában nyitott könyvet tart, melynek egyik lapján »Reformationshüchlein« a másikon »Schulordnung« szavak állanak. A talapzaton elől ez a felírás olvasható:

H o n t e r u s

1498—1549.

Errichtet 1898. aus freien

Gaben von Volks- und Glaubensgenossen.

Hátul, a talapzat tulsó oldalán pedig ezek a szavak olvashatók:

Dem Licht vom Himmel brach er neue Bahnen,
Sein Speer und Schild war das gedruckte Wort.

Jobbról egy relief Honterust ábrázolja, a mint egy betegnek urvacsorát oszt; balról ugyancsak relief-kép Honterus nyomdáját mutatja. A szobrot Obert Ferenc brassói lelkész hosszabb beszéd kíséretében átvette az egyházközség birtokába. Az egész lakosságra felekezeti és nemzetiségi különbség nélkül a legjobb benyomást tette a valóban szépen és tapintatosan rendezett ünnepély. A szászok egyrészt az által, hogy az állam színeinek teljes mértékben megadták a tiszteletet és a magyar nemzeti lobogót eddigi szokásuktól eltérően talán még nagyobb számban alkalmazták, mint a város színeit: a piros kék lobogókat; másrészt az által, hogy minden politikai vonatkozást gondosan kerülve szigorúan megőrizték az ünnepély egyházas jellegét: a magyarság rokonszenvét teljesen megnyerték ünneplésükhöz, a mely ilyképen békülékeny hangulatot keltett a keblekben. Meg kell említenünk végül, hogy a Honterus-szobor bronzból készült, talapzata pedig gránitból van. A szobor 2.50 méter, az alapzat 2.60 méter magas. Az emlékmű 22 ezer forintba került.

— Spanyolország és Amerika.

(A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) A Reuter-ügynökség jelenti Manilából e hó 18-áról, hogy az amerikaiak összes vesztesége Manila előtt 46 halott és 100 sebesült volt. A spanyolok vesztesége 200 halott és 400 sebesült. Manilával a kábelösszeköttetést helyreállították. A Fabra-ügynökség jelenti: Félhivatalos körökben azt állítják, hogy a karlista vagy köztársasági bandák felbukkanásáról szóló hír teljesen helytelen és hogy jelentéktelen eseményeket igyekeznek fellujni. Egész Spanyolországban, ahol nyugodtan fogadják az eseményeket, csend van. Don Carlos megtiltotta párthiveinek, hogy bármiféle zavargást okozzanak; a köztársaságiak pedig tehetetlenek, mert viszálykodás ütött ki közöttük.

— A Vatikánból. (A Pécsi Figyelő eredeti távirata.) Szent Joakim ünnepe alkalmából a pápa, 13 biboros, sok főpap,

főnemes és a katolikus egyetek képviselőinek jelenlétében magánkönyvtárában fogadást tartott. A pápa, a ki igen jó színben volt, több biborossal a legjobb kedvvel beszélgetett az olaszországi vallási viszonyokról és a Brüsszelben legutóbb tartott eucharista-kongresszusról. Erre az összes jelenlevő személyiségek és küldöttségek elvonultak a szent atya trónja elé, aki minden egyeshez jóakaró szavakat intézett. A pápa több ajándékot is kapott. A fogadás délből kezdődött és 1 1/2 óráig tartott. A pápa a fogadás hosszu tartama dacára nem mutatkozott a fáradtság jelei.

— **A kínai felkelés.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A »Times« jelenti Hongkongból e hó 19-iki kelettel, hogy Dél-Kínában a lázadások színhelyén a mézarlások még egyre tartanak. Vutsouban naponként látni hullákat a Sikiang folyón. Kétszáz felkelőt, a kik Taivongkongba behatoltak, Ma tábornok megvert, száz elesett és negyvenet elfogtak.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, aug. 22.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.50; későbbi szállítás: — — —
Tengeri, júliusra: 4.41; őszre: 5.28. — Rozs, őszre: 6.70. — Zab, őszre: 5.44.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 360.—. — Magyar hitelrészvény: 395.50. — Államvasut: 388.—.

Laptulajdonos	Felelősszerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

Hirdetések.

1175. sz.

vgr. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. jbiróságnak 1898. évi V. III. 242/1. számú végzésével Dr. Lauber Rezső ügyvéd által képviselt Barbás István és társai telperesek részére Barbás Ignác alperes ellen 102 frt 60 kr. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 335 frtra becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósági V. III. 242/2. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak alperes lakásán **Szókében 30. sz. alatt** leendő megtartására határidőül **1898. évi augusztus hó 27. napján d. u. fél 3 órája** tüzetik ki, mikor a bíróilag lefoglalt butorok, tűzifa, gazdasági felszerelés, gabnanemek s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsárpn alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korában eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Pécsen, 1898. évi augusztus hó 12-ik napján.

Engler Kálmán

kir. bir. végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Monostor község tulajdonát képező

korcsmaház

összes melléképületeivel és egy hold kert, **az 1898. évi augusztus hó 28-án d. e. 8 órákor** Monostor község irodájában megtartandó nyilvános árverésen, az 1899. évi január hó 1-től 1901. évi december hó 31-ig terjedő időre a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatik.

Az árverési feltételek Monostor község előljárásiánál megtekinthetők.

Kelt Monostoron, 1898. évi augusztus hó 16. napján.

Az előljárásiág.

Egy kétéves egészséges fiu örökbe adandó.

Tudakozhatni anyjánál Pécsen, Majláth-utca 17.

4028. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Filák Sztipó lőcsi lakos végrehajtónak Gerginov Markó lőcsi lakos végrehajtást szenvedett ellen, 100 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő, Lőcs községben a 211. sz. betétben felvett A. I. 1—8. rdsz. a. felvett urbéri birtokra és 159. sorsz. házra 628 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan **az 1898. évi szeptember hó 13-ik napján d. e. 10 órákor** Lőcs községben a **jegyzői irodájában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 62 forint 80 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8. §. a. kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénzének előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tkvi. hatóságnál 1898. évi április hó 30. napján.

Maurer Frigyes

kir. albiró.

Hirdetmény.

A szent-lőrinczi nagyvendéglő

Szent-Lőrinczen a nagyvendéglő termében **f. évi szept. 15-én délelőtt 10 órákor** tartandó nyilvános árverésen 1899. évi január 1-től három egymás után következő évre bérbe fog adatni.

Bővebb felvilágosítás szerzhető Benkő Gyula szent-lőrinci ügyvédnél.

Bar.-Szent-Lőrincen 1898. aug. 17.

A tulajdonos társaság.

8853. szám.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsyegyházmegyei alapítványi hivatal végrehajtónak Király József és Király Imre végrehajtást szenvedők ellen, 1200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a szent-lőrinczi kir. járásbíróság területén levő, Szentlőrinc község határában fekvő, a szentlőrinczi 286. sz. betétben † 227/2b. hrsz. a. kertre 48 frt becsárban; a sztlőrinczi 320. sz. betétben felvett I. 228/1. hrsz. közös udvarra, 228/3. hrsz. 15. a. ősz. számú házra és 902/2. hrsz. szántóra 1350 frt becsárban; II. 18/7452-ed rész legelő és 18/7632-ed rész erdőjuttalék 104 frt becsárban; a sztlőrinczi 334. sz. betétben 642/2. hrsz. alatt felvett szőlő 300 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1898. évi szeptember hó 17. napján d. e. 9 órákor** Szentlőrincz községben a **jegyzői irodájában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 4 forint 80 krajcárt, 135 forintot, 10 forint 40 krt és 30 frtot készpénzben, vagy az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Pécsen, 1898. évi június hó 28. napján. A kir. törvényszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrác kir. trvszéki biró helyett

Finkey Pál

kir. tszéki biró.

Nines többé láb fájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem borkeményedés sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebül a járása annak, a ki cipőjét Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitünőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.

Egyedülli raktár Pécsen: BENCZENLEITNER JÓZSEFNÉI és Dombóvárott: WEINER P. JÓZSEFNÉI.